

lisningsorder från de Gaulle, som då
ännu inte var erkänd, och du svarade
inte på den. Det är din synd!

Måndag morgon, 7/5 45.

I går kväll ringde jag Roger. Han
hade fått brev från sin legation, be-
rättade han. Jag kommer bort till er,
Så se jag, så får vi tala vid.

Han visade mig brevet. Det rime-
hell ungefär följande:

"Med detta vilja vi meddela, att vi
äter räknas till franska legationen.
Vi bör emellertid lämna Stockholm
och uppsöka en plats belägen minst
300 km. från huvudstaden.

Uppge er nya adress så skall vi
få er tillräckligt nödiga papper...

Vi hade Roger skrivit till Pierre
franske legationssekreteraren, som
är gift med en svensk och bor i
egen villa i Bastad samt bött honom
skaffa rum åt Roger i tralen.

Vidare skulle han svarast uppsöka

legationen och utverka flyktingsbidrag
ev. om möjligt retroaktivt från januari.
"Har ni pengar nu," frågade jag.
"Jo han hade."

Jag tog emellertid upp en 100-lapp
och gav honom, samt berättade, att
man kunde sig mycket säkrare om
man hade pengar i fickan. Då kunde
man stå på sig bättre. Han tog sedeln.
(Vi slog upp stå på sig, det hette "tenir
bon".)

Vi skall jag gå till Nilsson & Lund.
man och ordna med kläderna, ty
han reser - måste antagligen resa
i slutet av veckan.

Jag var fylld av tacksamhet mot
föresnaren för kärlek och ömhet, när
jag kom hem i går kväll!

Måndagen den 7 maj 1945

Kriget i Europa är slut!

Kl. 2:41 ska vi kapitulera.
de alla i Europa stridande trupper
utan villkor. Tyska

Just nu kl. 4 talar statsminis-
tern Per Albin Hansson.

Nu sjunger en stor kör "Du gamla
du fria", följd av kungssången.

Nu kommer ett nytt program.
"Ett ord finns i dag på alle norrmans
läppar: Hjem, hjem, hjem!"

Nu talar norske ministern Bonarød.
Nu läser någon en underbar norsk
dikt, tydligen skriven för i dag.

Nu sjunger kören "Ja, vi elsker..."

Stureplan är ett svallande män-
nistelov. Man sjunger, jublar och
hurrar. De på Kungsgatan svingar av
bröda papperdappar, som virvlar kring
i vinden. Man ser svenska, norska,
danska flaggor, som svängs under
* Halvdan Christensen.

jubel. Spåravgrana och bussarna står
i långa rader, ledade av människo-
massorna.

Kungsgatan erbjuder verkligen en
sällsam syn. När jag cyklade
hem vid 1/2 4 tiden. Alla fönster var
fulla av människor, band i svenska,
danska och norska färger fladdrade,
mångfärdes ljudes radiomusik.
Och luften var full av virvlande pap-
perslappar. De låg ut som million-
tals fjärlar i solskenet.

En rad unga män hade långt
lössedlarna på bröstet och äkte fram,
sjungande och ropande. På sällarna
stod i decimeterhöga bokstaver:
Fred i Europa.

Ännu har man inte fattat hela
 innebörden av det inträffade, och
ens sanna, som alltså sedan september
september 1939 varit sig vid idel gräs-
ligheter, oro och sorg. Kan inte fön-
blickligen känna den lättmod, som
vore mest naturlig.

Självtänker jag på min pojke,

som en dag som denna står och
torkar tallikar mellan kl. 8 och 1/2
i kväll på Sturehov. Fjärran från
ett land och sina kära.

Men Roger, du är ung du, och
din tid randas nog, när du får
njuta av frihet, kärlek, lycka i eget
land!

Gatulivet är obekvämligt här i cent-
rum av stan. Man pullar upp dussin-
tals papperskullar till kätromaskiner
och hänger ut dem genom förorten som
länga böljande vimpelar; rups sig
på en flicka till cykel; hon var klädd
i vit jacka, en kjol som var röd, blå och
vit i olika breda horisontella veider
och en liten pillerbröds mössa i rorden
färgerna. Allt såkert sytt för den dagen
Morge blev fritt.

Jag stod utansför porten härnere
för en stund sen, när någon kom och
kysste mig på kinden mitt i manni-
kavintet. Det var Eyrind Johnson.
Om du tillkom berättade, att
obekanta människor glatt och vän

ligt klappat henne i ryggen på gatan.
Jag känner en jure lyden, som inte
kan beskrivas, men den beror inte
på freden: den har sin källa i kärle-
ken till Roger. Och att jag kunnat gö-
ra något för honom. Darling boy!

Tisdagen den 8 maj 1945

14.8:15 Alla Sveriges kyrklockor ringa-
och långa till fredens ära.

14.8:30. Te Deum i Storkyrkan. Furstinnan
talar biskop Manfred Björkqvist.

Roger har ledigt i dag.

Senare.

Roger har slutat sitt arbete på
Sturehov. Gärdagkvällen hade varit
helvetisk med den oerhörda publika till-
strömning som var. För att få allt fär-
digt skulle han belösa åtminstone kvar-
tall kl. 3 i morse men han gick kl. 1.
Han fick betalt för den tid han va-
rit där. Om han inte fått pengar